

SERRA D'OR

Cinquantè aniversari de la mort

PICASSO

TÀPIES

Centenari del naixement

Mig segle de la inauguració de la Fundació Joan

MIRÓ

DOSSIER «PICASSO - MIRÓ - TÀPIES. L'EMPREMTA D'UN FUTUR INFINIT»

VICENÇ ALTAIÓ, LLUÍS PERMANYER, JOSEP ROM, PILAR VÉLEZ

ENTREVISTA «BENET CASABLANCAS» FÈLIX EDO TENA, JAUME RADIGALES

CIÈNCIA «PROTEGIR EL MAR, TENIR FUTUR» JOANDOMÈNEC ROS

PENSAMENT «SIMONE WEIL» JOSEP OTÓN, VINYET PANYELLA LLETRES «JOSEP VALLVERDÚ,

100 ANYS» FRANCESC CANOSA, PERE MARTÍ, CARME VIDAL

MÚSICA INSPIRADA EN EL TIRANT LO BLANC

Àngel Lluís Ferrando Morales
*El Tirant lo Blanc fet música. Les
composicions musicals inspira-
des en el Tirant lo Blanc*

Universitat d'Alacant, Alacant, 2022.

Aquest llibre, que recull la tesi doctoral de l'autor, estudia quina ha estat la influència de la novel·la *Tirant lo Blanc* en la composició musical als segles XX i XXI. Al llarg aquest període, entre els anys 1958 i 2015, diversos autors han assumit el repte de musicar tota mena d'adaptacions de la novel·la de Joanot Martorell o bé s'han inspirat en la seva lectura per a compondre una obra independent. Entre les composicions que complementen una adaptació hi trobem cantates per a narradors, llibrets per a l'adaptació operística, la música d'una versió en ballet, la banda sonora de la versió cinematogràfica de la novel·la o la música per a l'adaptació coral que en feu Carles Santos. Entre les composicions inspirades en el *Tirant lo Blanc* hi trobem lamentacions, simfonies i poemes simfònics, cantates elèctriques i fins i tot un pasdoble simfònic. La més recent de totes aquestes aventures musicals és la que dugué a terme el 2015 la Capella de Ministrers consistent a fer un viatge musical resseguint els passos de Tirant durant les seves aventures per la Mediterrània. A banda d'aquestes composicions originals, el *Tirant* també influí en alguna mesura en composicions d'altres autors, com ara Händel, Rossini o Falla. La comparativa de totes aquestes composicions permet observar les diferents tries a l'hora de donar veu al protagonista, que van des de l'instrument solista fins al quartet de trompes. Tot aquest

estudi serveix per a comparar les tries fetes pels compositors, especialment interessant pel fet que la majoria d'obres han tingut una difusió més aviat limitada, i algunes fins i tot mai no han estat representades en la seva totalitat— x.c.

UN DELS PRIMERS A PARLAR DE LA NECESSITAT D'UNA CATALUNYA INDEPENDENT

Lolo Garcia
*Francesc Maspons i Anglasell.
El nostre home a la Societat de
Nacions. Vida i obra (1872-1966)*
Cossetània, Valls, 2022.

El nom de Francesc Maspons avui no l'associem a ningú en concret. En canvi, la seva trajectòria professional fou molt important: jurista d'una vàlua reconeguda i especialista en dret català, fou director de l'Oficina d'Estudis Jurídics de la Mancomunitat. Igualment, exercí com a periodista i el seu nom és habitual a les principals revistes catalanistes anteriors a la Guerra Civil. Fou un dels primers a parlar obertament d'una Catalunya plenament sobirana amb un vincle amb Espanya de tu a tu entre dos estats iguals. També fou un impulsor de la celebració dels Jocs

Florals, de la defensa de l'oficialitat del català en l'ensenyament o de les reivindicacions sindicals, sempre amb la motivació que hi havia una gran feina a fer i calia posar mans a l'obra. Durant la dictadura de Primo de Rivera, participà en els congressos de minories nacionals organitzats per la Societat de Nacions a Ginebra i va arribar a ser el vicepresident de la segona edició, amb l'objectiu de dotar Catalunya d'una veu forta en l'àmbit internacional. Altres activitats destacades de Maspons són la presidència del Centre Excursionista de Catalunya i el mecenatge i difusió dels qui defensaven la catalanitat de Colom. El seu compromís amb Catalunya el portà a rebutjar els acords entre el Govern de Macià i el de la República, que considerava que eren nuls perquè Espanya no reconeixia el fet d'actuar d'articulador de la sobirania per part de l'Estatut de Núria. A la Guerra Civil intervingué en la protecció del patrimoni cultural. Durant el franquisme mantingué l'activisme cultural, amb la representació dels interessos de Rafael Patxot i la constitució de la Societat Catalana d'Estudis Jurídics, Econòmics i Socials el 1948.— x.c.

